

UNIVERZITA KARLOVA v Praze
Přírodovědecká fakulta
Katedra fyzické geografie a geoekologie
CHARLES UNIVERSITY in Prague
Faculty of Science
Department of Physical Geography and Geoecology

128 43 Praha 2, Albertov 6
tel.: +420-22195 1366 fax:+420-22195 1367
e-mail: kfggsekr@natur.cuni.cz http://www.natur.cuni.cz/~kfggsekr

Č.j.
při odpovědi uveďte toto číslo

V Praze dne 5.9. 2011

Oponentský posudek bakalářské práce Michaely Kohoutové:

Postprojektová analýza v procesu EIA

Studijní program: Ekologie a ochrana prostředí

Bakalářská práce se věnuje aktuálnímu tématu, které je v České republice stále popelkou. Toto téma je však uchopené a zpracované velmi nekvalitně, až diletantsky.

Rozsahem je tato bakalářská práce poměrně skromná, bez literatury je to 34 stran textu. Samotný seznam literatury zaujímá dalších 6 stran, je ovšem tak řídko psaný se zbytečnými mezerami, že budí až dojem umělého natahování počtu stran. Podobně jako s velkými mezerami psaný seznam zkratk, který by se hravě vešel na 1 stranu místo dvou.

Za nedostatek považuji, že práci chybí jasné zadání a cíl práce formulovaný v samostatném bodě v jejím úvodu. Oponent tak může obtížně posoudit, nakolik se studentka vyrovnala se zadáním a představami svého vedoucího.

Práce obsahuje vcelku výstižný český a anglický abstrakt. Objevují se v něm však i některé vágní formulace, např. že předmětem práce je také popsat vznik a historické aspekty posuzování vlivů na životní prostředí ve světě a v ČR – to myslím bylo již mnohokrát popsáno jinde a neodpovídá to ani názvu práce.

Po kapitole 1 „Úvod“, v němž je stručně uveden vývoj procesu posuzování vlivů na životní prostředí, je již zcela zbytečná kapitola 2, která se nazývá „*Obecně o posuzování vlivů na životní prostředí*“ a má rozsah pouhých osm (slovy osm !!) řádků. Naopak v úvodní části, v rekapitulaci historického vývoje, měla být zmíněna tzv. Espoo konvence, úmluva o posuzování vlivů na životní prostředí v příhraničním rámci z roku 1991.

Kapitola 3 charakterizuje celkem dobře vývoj a stav procesu posuzování vlivů činností na životní prostředí v České republice. Zde se také v podkapitole 3.3. objevuje zmínka o přistoupení ČR k výše uvedené Espoo úmluvě, aniž by však bylo uvedeno, z kterého roku tato úmluva pochází a kdy k ní Česká republika přistoupila.

Kapitola 4 znovu stručně vysvětluje, co je postprojektová analýza, o níž se ovšem píše již na předcházejících stránkách. Autorka je přitom terminologicky nedůsledná, protože píše střídavě „*poprojektová*“ a „*postprojektová*“ analýza.

Nejobsáhlejší je kapitola 5, v ní spočívá těžiště práce. Uvádí v řadě menších podkapitol četné příklady postprojektových analýz a přístupů ze zahraničí. Rozčlenění na podkapitoly není vždy nejlogičtější. Např. hned první podkapitola 5.1. nazvaná „*Odborná literatura*“ je hodně vágní a moc neříkající. Celá kapitola 5 je totiž založená na zahraniční literatuře. Poslední odstavec na straně 13 je zbytečný, opakuje známé klišé a pokud vůbec jej chce autorka uveřejnit, hodil by se do úvodu práce. Jednotlivé příklady jsou často řazené za sebou bez ladu a skladu, kapitole chybí jakákoliv syntéza, zhodnocení či vhodný závěr.

Protože tato kapitola vychází ze zahraniční literatury (česká k tomuto tématu prakticky neexistuje), došlo zde zřejmě otrockým či nesprávným překladem k některým až groteskním či nejasným formulacím. Např. jak může realizací daného projektu dojít k „*ovlivnění zakřivení Země*“ (str. 19), co znamená „*vertikální a horizontální vysokohorská krajina*“ (str. 21), jak rozumět formulaci „*přímé nebo nepřímé hodnocení dopadu na nesrovnalosti*“ (str. 22)? Zkratkovitě až groteskně také působí tvrzení, že výsledkem monitorování zdravotních údajů bylo zjištění, že došlo k nárůstu spotřeby množství potravin (str. 22) nebo že proces EIA „*má pro Turecko zásadní význam od doby, kdy se stalo rozvojovým státem*“ (str. 22).

Podkapitola 5.6. má značně netypický název, který se vymyká názvům všech ostatních částí („*Hodnocení dopadů na lidské zdraví je velmi obtížné*“).

Špatným překladem vznikly zřejmě některé nejasné či neobvyklé formulace, jako „*fyziografické oddělení*“, „*říční saltace*“ nebo „*říční neprůchodnost*“ (vše na str. 28), které by autorka měla vysvětlit a uvést na pravou míru.

Kapitola 6 je nazvaná Závěry, svou náplní však závěrům odpovídá jenom zčásti. Do závěrů např. nepatří vypočítávat podmínky pro autorizaci osob pro působících v procesu EIA (to není závěrem této práce; pokud vůbec, tak to mělo být uvedeno v úvodních částech jako přiblížení praxe procesu EIA v České republice). Asi polovina kapitoly 6 nejsou závěry, protože nevychází z předchozího textu.

Kapitola 7 tematicky vhodně doplňuje celou bakalářskou práci, bohužel zvolený přístup se mi zdá velmi diletantský a metodicky problematický. Pokud měření dopravní zátěže probíhalo pouhé 3 dny koncem července 2011 (doba prázdnin) a pouhé 3 hodiny denně, nedají se z něj činit věrohodné závěry o celkové dopravní zátěži během celého dne a roku. Nebo se autorka domnívá, že zátěž je po celých 24 hodin podobná a že stačí výsledky 3 hodinového sčítání vynásobit osmi, jak udělala? termín sledování 25.-27.7.2011 svědčí o tom, že autorka tuto část dělala a kapitolu 7 „*přilepila*“ do práce na poslední chvíli.

Pokud jde o formální a jazykovou stránku, práce obsahuje některé překlepy a pravopisné chyby, jejich množství však nepřevyšuje obvyklý počet. Nedůslednosti se objevují v citaci literatury resp. v odlišném psaní jmen autorů v textu a v seznamu literatury (např. Pettcrew x Pettricew, Coscun x Coskun, Buckley x Buckeley). Neměly by se rovněž objevovat takové chyby jako „*Webofscience*“ (str. 13).

Závěrečné zhodnocení: Bakalářskou práci Michaely Kohoutové hodnotím jako podprůměrnou a problematickou v rozmezí klasifikace 3-4.

2.9.2011

Doc. RNDr. Zdeněk Lipský, CSc.